

Bilag til f. t. l. om ændr. i l. om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

vurdering efter § 4 udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne finder udvalget derimod, at adgangen hertil bør bevares, men således at princippet om at bortse fra ændringer i prisforholdene siden den sidste almindelige vurdering også her gennemføres, jfr. i denne henseende den foreslåede ændrede affattelse af § 4, stk. 3. Det kan stadig være af betydning for ejere, f. eks. af hensyn til belåning efter byggeri, at der er en adgang til at få vurderingen foretaget også uden for de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne. Af hensyn til eventuel bortfald eller nedsættelse af fikseret ejendomsskyld eller fikseringsværdi vil det derhos fremdeles være af betydning, at vurdering kan fås foretaget nårsomhelst til konstatering af nedgang i forskelsværdi. Lovens adgang til § 4-vurdering gælder ikke blot for allerede selvstændigt vurderede ejendomme, men også for arealer, der omend særskilt matrikuleret, dog ikke opfylder den ellers almindelig gældende betingelse for særskilt vurdering, nemlig at være enten driftsmæssigt udskilt fra moderejendommen eller frasolgt ved tinglyst skøde. Disse regler, der findes i lovens § 8, stk. 2, 1.-5. pkt. er vel i sin tid indført, for at der skulle kunne fås foretaget selvstændig beregning af afgiftspligtig grundstigning, før frasalg fandt sted af sådant særskilt matrikuleret areal. Udvalget mener dog ikke, at der, fordi grundstigningsskylden ophæves, er grund til at ophæve disse bestemmelser. Ved at bevare reglerne kan man nemlig imødekomme et eventuelt ønske hos parterne i et parcelsalg af denne karakter i vurderingsperioden om snarest at få fastsat det selvstændige beskatningsgrundlag med hensyn til grundskylden for de pågældende lodder.

Som foran nævnt bør de 4-årige vurderingsperioder opretholdes. Vurderingsterminen for de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne, som før 1956 var den 1. oktober, og som ved ændringerne i vurderingsreglerne i 1956 rykkedes frem til den 1. september, foreslår udvalget derimod rykket yderligere frem til den 1. august. Som følge af den interesse, det har for ejerne, at vurderingerne foreligger, når selvangivelsen skal indgives, skal meddelelse om vurderingens resultat tilstilles ejerne inden årets udgang. Baggrunden for flytningen af vur-

deringsterminen i 1956 var, at man var betænkelig ved, hvorvidt denne tidsfrist kunne overholdes, navnlig ved de almindelige vurderinger, når vurderingerne først afholdtes pr. 1. oktober. Siden 1956 er der påbegyndt databehandling af vurderingerne. Denne teknik vil fra 13. alm. vurdering være indført overalt og også omfatte udskrivningen af meddelelserne til ejerne. For at nævnte tidsfrist for udsendelsen af ejermeddelelserne kan overholdes, nødvendiggør dette imidlertid, at vurderingsrådet tilendebringer vurderingerne omkring 1 måned tidligere, således at amtstuerne og i købstæderne kommunekontorerne kan få nogen tid til bearbejdelse af vurderingsresultaterne (overførelse til hulkort), inden udskrivning kan finde sted på datacentralen og de kommunale hulkortcentraler. Som følge heraf foreslås vurderingsterminen flyttet den nævnte måned frem til 1. august.

II. Spørgsmålet om vurderingen af landbrugsjord i yderzonerne.

1. Om baggrunden for det pågældende spørgsmål bemærkes:

Ved lov nr. 281 af 7. juli 1960 om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme blev der som omtalt ovenfor side 17 indført en ny omvurderingsregel i § 2, stk. 2, nr. 12, hvorefter der skulle ske årsomvurdering af ejendomme, der havde været genstand for salg til en pris, der lå mere end 50 pct. over den sidst ansatte ejendomsværdi.

Den nye omvurderingsregel var begrundet i ønsket om at få de højere værdier, som den højere købesum måtte anses for at være udtryk for, inddraget under beskatningen.

Den pågældende omvurderingsregel viste sig imidlertid ikke at medføre en sådan forøget beskatning i tilfælde, hvor det drejede sig om landbrugsejendomme beliggende i byudviklingsplanernes yderzone.

Årsagen hertil var, at man i skattedepartementet fortolkede de gældende vurderingsregler derhen, at kun ejendomsværdien i disse tilfælde kunne ansættes i overensstemmelse med de virkelig konstaterede handelspriser, hvilket imidlertid var uden beskatningsmæssig betydning som følge af